

Ett stärkande av branschorganisationernas utbildningsorgan skulle kunna medverka till att utveckla den yrkespedagogiska forskningen, som fortfarande är så eftersatt i vårt land. En sådan forskning kan vara av ett internordiskt intresse, aktualiserat av en gemensam nordisk marknad.

Frågan om vilket system som skulle passa i Sverige då det gäller statens medverkan i att stimulera näringslivets vuxenutbildning i framtiden är en komplicerad fråga, som vi anser behöver utredas i samverkan med näringslivets egna organisationer.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning i samråd med näringslivets organisationer om lämpliga åtgärder i syfte att stimulera yrkeslivets vuxenutbildning.

Stockholm den 14 april 1967

Sven Nyman (fp)

Stig Stefanson (fp)

T. V. Mattsson (cp)

Nr 796

Av herr Olsson, Johan, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 85, angående vissa åtgärder inom vuxenutbildningens område m. m.

(Lika lydande med motion nr 992 i Andra kammaren)

I proposition nr 85/1967 angående vissa åtgärder inom vuxenutbildningens område föreslås, att huvudmannaskapet för vuxenutbildningen bör ligga hos primärkommunerna och att den bör ingå som en del av det kommunala skolväsendet.

Vi delar uppfattningen att vuxenutbildningen bör ligga under *samma huvudman* som den gymnasiala utbildningen. När det gäller gymnasiet och fackskolan har riksdagen beslutat att huvudmannaskapet skall vara primärkommunalt. Beträffande yrkesutbildningen föreligger ännu inget sådant generellt beslut. Med hänsyn till det föreliggande förslaget från yrkesutbildningsberedningen om integrering av nämnda utbildning med gymnasiet och fackskolan synes frågan om huvudmannaskapet för såväl vuxenutbildning som gymnasial utbildning nu böra aktualiseras.

YB diskuterar i sin utredning olika alternativ av huvudmannaskap för ett

integrerat gymnasialt skolsystem. Enligt vår mening redovisas därvid vägnande skäl för ett landstingskommunalt huvudmannaskap. YB stannar dock för ett primärkommunalt huvudmannaskap med vissa undantag för utbildningsområden som bör ligga under landstingen. Motivet härför synes i väsentlig grad vara, att riksdagen så nyligen beslutat, att primärkommunerna skall vara huvudman för gymnasium och fackskola. Av intresse är YB:s uttalande i kapitlet 24.5 ur vilket vi citerar:

Huvudmannaskapsfrågan är av den vikt, att den borde fått prövas av YB alldeles förutsättningslöst. Det hade också enligt YB:s mening varit önskvärt, att man på en gång — och förutsättningslöst — fått pröva huvudmannaskapsfrågan för *alla* de gymnasiala skolformerna. Nu föreligger emellertid riksdagsbeslutet från dec. 1964 ang. huvudmannaskapet för gymnasierna och riksdagsbeslutet från 1962 ang. huvudmannaskapet för fackskolorna.

YB vill redan här anmäla, att enligt YB:s mening förhållandena på skolväsendets område undergår så snabba och genomgripande förändringar, att det synes naturligt om viktiga beslut — som t. ex. de om huvudmannaskapet för olika skolformer — blir föremål för allmän omprövning inom en relativt begränsad tid.

Enligt vår mening bör huvudmannaskapsfrågan nu tas upp till en förut-sättningslös utredning innan slutgiltig ställning toges till utformningen av den gymnasiala utbildningen och vuxenutbildningen med de integrationsfrågor som här aktualiserats. Då något förslag i anledning av YB:s betänkan-de inte är att vänta innevarande år anser vi skäl föreligga, att den av YB ifrågasatta utredningen snarast kommer till stånd.

Under hänvisning till vad ovan anförts får vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en förutsättningslös utredning av frågan om huvudmannaskapet för de gymnasiala skolorna och vuxenutbildningen.

Stockholm den 13 april 1967

Johan A. Olsson (cp)

Elvy Olsson (cp)

Axel Kristiansson (cp)